

Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat

Stichting# NL 27262806 Hongaarse 'Református' Pastorale-Dienst in West-Europa
The Hungarian Reformed Pastoral Service in Western Europe * Ungarischer Reformierter Seelsorgedienst in Westeuropa
Service Pastoral Reformé Hongrois en Europe de l'Ouest * Ungerska Reformerta Självavärdsverksamhet i Västeuropa
Pénzüntézetni kapcsolat/Bank Connection: ABN AMRO Den Haag, IBAN NL66ABNA0516303600; BIC ABNANL2A

President (clergy) – Lelkészi elnök
Rev. Lázárné-Zahn Dalma-Enikő
Székely u. 14
HU-2092 BUDAKESZI
☎ +36 30 254 8883
e-mail: istenszeret@web.de

President (secular) – Világi elnök
Albert N v.Békássy MD MSc
Skrivarev. 13
SE-226 57 LUND Sweden
☎ +46-46-13 83 04; +46-702-13 83 04
e-mail: albert@newlights.info
SKYPE [békássy_n_albert1942](https://www.skype.com/user/bekassy_n_albert1942)

Látogassa meg világhálós honlapunkat -<http://nyemrlsz.newlights.info> - Visit our homepage on the Web

A húsvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivel-hogy szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket. És vacsora közben, a mikor az ördög belesugalta már Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt, Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott néki, és hogy ő az Istentől jött és az Istenhez megy, Felkele a vacsorától, leveté a felső ruháját; és egy kendőt vévén, körülköté magát. Azután vizet tölte a medenczébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és meg-törteni a kendővel, a melylyel körül van kötve. Méne azért Simon Péterhez; és az monda néki: Uram, te mosod-é meg az én lábaimat? Felele Jézus és monda néki: A mit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted. Monda néki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felele néki Jézus: Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs én hozzám. Jn 13, 1-8

2002. Nagyhétében

Kedves Testvéreim!

A végsőkim kimutatta irántuk érzett szeretetét, mondja János evangélista Jézusról. Ez azt jelenti, hogy Jézus szeretete nem a jeruzsálemi húsvét alkalmával jelent csak meg, hanem attól sokkal korábban. Szeretetét már korábban is megtapasztalhatta sok beteg, szenvedő és elítélt. Jézus tanítványai is megtapasztalhatták szeretetét. A kereszt csak a csúcspontja és megpecsételése volt ennek a szeretetnek.

Jézus nem nyújt értelmezést a halálára. Ehelyett hagyja, hogy a tettek beszéljenek. A tanár, a mester hirtelen szolgálóvá változik. Leveszi a felső ruháját, betakarja magát egy vászonruhával, és elkezd mosni a tanítványai lábát. Ezt a fajta tevékenységet általában a pogány rabszolgák végezték. Jézus itt szándékosan a legmegalázóbb munkát választja.

Nem csoda, hogy egy ilyen tett felháborodást váltott ki. A tanítványok nem lelik a helyüket. Egyedül Péter szólal fel és hevesen tiltakozik. Nem hajlandó megengedni egy ilyen szerepcserét. De Jézus nem hagyja magát lebeszélni. Ha ezt nem tűröd, Péter, akkor nem leszel tovább a tanítványom, eltávolodsz tőlem. Elutasítod, amit adni szeretnék neked.

Mit is ad Jézus a tanítványainak? Talán az első dolog, ami eszünkbe jut, az Jézus alázatossága. De nemcsak a mennyei Atyja iránti alázat, ami könnyen érthető számunkra is. Jézus előttünk – emberek előtt – is megalázza magát. Ez így már kevésbé érthető és kevésbé elfogadható. Ez egy olyan pillanat, amikor Jézus a földig hajol a tanítványai előtt.

Jézus tettei rámutatnak arra, ami talán a legjobban „megbotránkoztat” bennünket a húsvéti történetben: Isten alázatosságára előttünk, emberek előtt. Isten teret ad nekünk, embereknek, és ezzel önmagát korlátozza. Tiszteli a szabadságunkat, annak minden látványos, de különösen szörnyű következményével együtt. Komolyan veszi a szabadságunkat, amikor nemet mondunk neki. Ne feledjük: Júdás is azok között van ebben a pillanatban, akiknek Jézus megmossa a lábát. Jézus Júdás emberségét is tiszteli, amikor megengedi neki, hogy elárulja őt. A főpapoknak, Heródesnek és Pilátusnak is teret ad, hogy szembeszálljanak vele.

Ez Isten alázatossága előttünk, emberek előtt. Isten nem teremti a rosszat, és nem is akarja azt. De Isten tisztelete az emberi szabadság iránt megengedi a rosszat is. És nem csak ez. Isten még azt is megengedi, hogy az emberi bűn megérintse őt. Fájdalmasan és végzetesen megérinti a keresztet.

1/2

Jézus történeteiben sokszor találkozunk érintéssel. Most is megérinti a tanítványait. De ez az érintés nem kelt kellemes érzéseket. Inkább kényelmetlenül érzik magunkat tőle a tanítványok. Mert Jézus azt érinti meg, amit inkább elfelejteni szeretnének.

Milyen nemesen hangzana, ha azt mondanánk: Jézus megérinti az arcunkat, a kezünket, a szívünket vagy a lelkünket. Szeretnénk Istennek valami magasabbat, jobbat és nemesebbet nyújtani magunkból. Jó tulajdonságainkat és képességeinket, jámborságunkat és erkölcsösségünket. A többit pedig inkább elrejténénk, mert szégyelljük.

De Isten másképp dönt. Jézus Krisztusban megérinti a szennyjeinket, amit magunkra halmozunk az útunk során. Megérinti bennünk a legalacsonyabb tulajdonságainkat is. Istent nem csak a jobbik énünk érdekli. És ezzel az érintéssel maga is érintetté válik.

Az emberi önzés, az irigység, a félelem szennye erősen ránehezedik. Egy manipulált tömeg szennye, amely hajlandó bármit elhinni. Egy manipulált tömeg szennye, amely könnyű célpontot keres, hogy levezesse a dühét. A hozzánk legközelebb állók gyávaságának szennye nehezedik rá (a kereszten).

Drága Testvéreim, Jézus az érintésével minket szolgál. A tanítványait, mindannyiunkat szolgálja. Nem tárja fel a szégyenünket, nem ítél el minket. Hanem lemossa szennyjeinket. Úgy, hogy megérint minket. Pedig Istennek bizonyára lenne hatalma arra, hogy csodát téve formáljon minket át. De ő nem ezt a könnyű utat választja. Ő maga veszi kezébe mindazt, amivel beszennyeztük magunkat. Követ minket a szennybe, amelybe majd belefulladásunk - még azt is kockáztatva, hogy ő maga is belefulladás, vagy hogy magunkkal rántjuk. Ő pontosan azt teszi, amire mi képtelenek vagyunk.

Elvégre ki az, aki közülünk képes lenne beszennyeződni valaki másnak a hibájától? Ki az közülünk, aki hajlandó felelősséget vállalni valamiért, amit nem maga okozott? Egyszerűen nem szeretünk olyan problémával foglalkozni, amelyet nem mi okoztunk. Isten pedig ezt teszi.

Péter reakciója Jézus cselekedetére érthető. Valószínűleg minket is zavarba hozna ez a helyzet. És mégis el kell viselnünk ezt a szégyent. Jézus önmegalázása számunkra is megalázó. De ennek így kell lennie, ez a lényeg. Csak a kereszt lábánál ismerjük fel teljesen, hogy kik vagyunk. Csak akkor vesszük észre, hogy hol vagyunk, amikor egy ártatlan ember lemossa rólunk a bűntudatunkat, és ő maga is igazságtalanul vádolt és elítélt lesz, és végül meghal.

Ez szégyenletes ránk emberekre nézve. De éppen ezért tisztító. A kereszt alatt ugyanis meghal bennünk az a tisztességes és istenfélő ember, akinek szeretjük magunkat kiadni, nemcsak saját magunk de mások előtt is. Meghal bennünk a büszke énünk, amely soha nem tett semmi szörnyűséget, soha nem bántott senkit. Hirtelen mezítláb állunk Isten előtt, meztelenségünkben, amelyet nem lehet többé elrejtteni. És pont miközben szégyelljük magunkat, hagyjuk, hogy megtisztuljunk.

De ki bírja elviselni ezt a szégyent? Sokan inkább talán Péterhez csatlakoznánk: Soha nem mosod meg a lábam! Nincs szükségem a segítségedre, tudom kezelni a saját életemet. Engem nem kell megmenteni.

Pedig azok, akik hagyják, hogy Jézus megtisztítsa őket, elismerik, hogy Isten segítségére szorulnak. Tudják, hogy a rájuk tapadt sarat nem tudják egyszerűen lemosni, mert túl mélyre hatolt. Csatlakoznak a bűnösök tömegéhez, akikkel Jézus találkozott és akiket megmentett.

Kedves Testvéreim, Jézus a végsőkéig bizonyította szeretetét. A végsőkéig megmutatta, hogy milyen az Isteni szeretet. Szeret minket, ezért teret ad nekünk, hogy önmagunk lehessünk, még akkor is, ha ez azt jelenti, hogy egymás és Isten ellen fordulunk. Szeret minket, és ezért érinti meg bennünk a tisztátalan és nyomorult dolgokat, amelyekből gyógyulást hoz. Szeret minket, és ezért még akkor sem fog eltávolodni tőlünk, ha elutasítjuk. Semmitől sem riad vissza a hozzánk vezető úton. Hiszen a végsőkéig kimutatta irántuk érzett szeretetét. A kereszten. Ámen.

Takács Kolářová Kornélia, PhD, ref. teológus, egyetemi tanár, Prága